

Katowice 2007-07-09
RR-AB/2/UK/7111/316/06-07

WOJEWODA ŚLĄSKI

Decyzja

Na podstawie art.158 § 1, w związku z art. 156 § 1 pkt 2 i art. 157 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U. z 2000 r., nr 98, poz.1071 z późn. zmianami)

postanawiam

stwierdzić, z urzędu, nieważność decyzji Prezydenta Miasta Rybnika z 24 września 2002 r., znak sprawy Ar II 73530/000848/02 zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej pozwolenia na montaż anten radioliniowych dla potrzeb stacji bazowej telefonii komórkowej Centertel Sp z o.o. ul.Skierniewicka 10a, 01-230 Warszawa zlokalizowanej przy ul.Podmiejskiej w Rybniku, na terenie Elektrowni Rybnik

Uzasadnienie

Badając zgodność z przepisami w/w decyzji należy podkreślić, że postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji jest postępowaniem nadzorczym, które ma charakter nadzwyczajny, wyjątkowy w stosunku do zasady stabilności decyzji administracyjnej (art. 16 Kpa), i zmierzający do eliminacji z obrotu prawnego decyzji dotkniętej wadą nieważności. Postępowanie to ma charakter samodzielny, a jego celem nie jest rozstrzygnięcie sprawy co do istoty, jak ma to miejsce w postępowaniu zwykłym, lecz zbadanie czy zakwestionowana decyzja jest dotknięta którąkolwiek z przesłanek nieważnościowych wymienionych w art. 156 § 1 pkt 1 – 7 Kpa.

W postępowaniu tym organ rozstrzyga na podstawie przepisów obowiązujących w dniu wydania decyzji.

Kontrolowaną w ramach nadzoru decyzją nr 745/2002 z 24 września 2002 r. Prezydent Miasta Rybnika zatwierdził projekt budowlany i udzielił pozwolenia, na rzecz Polskiej Telefonii komórkowej CENTERTEL Sp. z o.o., na montaż anten radioliniowych dla potrzeb Stacji Bazowej telefonii komórkowej w Rybniku przy ul. Podmiejskiej na terenie Elektrowni „Rybnik”. Decyzja została wydana na wniosek Inwestora złożony w dniu 3 września 2002 r.

Decydujące znaczenie w przedmiotowej sprawie ma fakt, że stacje bazowe telefonii komórkowej zgodnie z § 2 pkt 8 lit. k Rozporządzenia (obowiązującego w dacie wydania badanej decyzji) Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z 14 lipca 1998 r. w sprawie określenia rodzajów inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi albo mogących pogorszyć stan środowiska oraz wymagań, jakim powinny odpowiadać oceny oddziaływania na środowisko tych inwestycji (Dz.U. nr 93, poz.589), były zaliczane do inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska.

Inwestycje zaliczane do mogących pogorszyć stan środowiska, z dniem 1 stycznia 2001 r., tj od daty wejścia w życie ustawy z 9 listopada 2000 r. o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. nr 109 z 2000 r., poz. 1157) nazwano przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko (przedsięwzięcia dla których sporządzenie raportu było obligatoryjne oraz przedsięwzięcia dla których sporządzenie raportu mogło być wymagane) i nałożono na nie obowiązek przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.

Zasada ta została przejęta przez ustawę – Prawo ochrony środowiska, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Prowadząc postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 19 ust 1 i ust. 2 pkt 4 ustawy Prawo ochrony środowiska, organy administracji obowiązane były udostępnić każdemu

informacje o środowisku i jego ochronie znajdujące się w ich posiadaniu, lub które były dla nich przeznaczone m.in. decyzje o których mowa w art. 46 ust. 4 pkt 2-9.

Zgodnie z art. 31 tej ustawy, w postępowaniu prowadzonym z udziałem społeczeństwa każdy miał prawo składania uwag i wniosków, natomiast zgodnie z art. 32 tej ustawy przed wydaniem decyzji wymagających udziału społeczeństwa organ administracji właściwy do ich wydania, wszczynając postępowanie podawał do publicznej wiadomości informacje o zamieszczeniu w publicznie dostępnym wykazie danych o wniosku o wydanie decyzji oraz o możliwości składania uwag i wniosków w terminie 21 dni od daty podania do publicznej wiadomości, wskazując jednocześnie miejsce ich składania. Zgłoszone uwagi i wnioski powinny być przez organ rozpatrzone.

Udział społeczeństwa w postępowaniu, jako zasadę, przepisy ustawy przewidywały tylko dla przedsięwzięć, które zobowiązane były do sporządzenia raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Zgodnie z art. 46 ust. 9 decyzje o których mowa w ust. 4 (art. 46) wymagały uzasadnienia, które niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kpa, powinno zawierać informacje o sposobie wykorzystania uwag i wniosków zgłoszonych w związku z udziałem społeczeństwa oraz informacje dotyczące konieczności wykonania analizy porealizacyjnej.

Zgodnie z art. 51 ust. 1(pkt 1 i pkt 2) w/w ustawy sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wymagały planowane przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko i planowane przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, dla których ustalano obowiązek na podstawie ust. 2. (przepisy ust. 2 stanowiły, że obowiązek sporządzenia raportu stwierdzał organ, w drodze postanowienia, właściwy do wydania decyzji o której mowa w art. 46 ust. 4 pkt 1-7).

Odnosząc zgromadzone w sprawie materiały dowodowe do w/w przepisów stwierdza się, co następuje:
Organ administracji architektoniczno-budowlanej, pismem z 23 lipca 2002 r. stwierdził konieczność wykonania raportu dla przedmiotowej inwestycji oraz określił jego zakres.

W związku z powyższym przed wydaniem decyzji zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej pozwolenia na budowę przedmiotowej inwestycji konieczne było przeprowadzenie w/w postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Jak wyżej wskazano w ramach tego postępowania obligatoryjny był udział społeczeństwa na zasadach określonych w art. 32 ust. 1 i ust. 2 w/w ustawy (informacja o możliwości składania uwag i wniosków w terminie 21 dni od daty podania do publicznej wiadomości).

Postępowanie takie nie zostało przeprowadzone bowiem w odpowiedzi na wniosek Inwestora z 3 września 2002 r. Prezydent Rybnika w dniu 24 września 2002 r. wydał decyzję.

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 11 ustawy Prawo ochrony środowiska decyzje wydane z naruszeniem przepisów dotyczących ochrony środowiska są nieważne.

Reasumując powyższe stwierdzono, że weryfikowana decyzja Prezydenta Miasta Rybnika z dnia 24 września 2002 r., nr 745/2002 była obciążona wadą rażącego naruszenia prawa, określoną w art. 156 § 1 pkt 2 Kpa.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Na decyzję przysługuje stronom postępowania prawo złożenia odwołania do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Warszawie, ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania(art. 127 § 1 i § 2 oraz art. 129 § 2 Kpa).

Otrzymuje:

1. Prezydent Miasta Rybnika
2. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla miasta Rybnika ul. Białych 7 44-200 Rybnik
3. Eurosystem Sp z o.o 41-506 Chorzów ul. Armii Krajowej 9A
4. Polska Telefonia komórkowa CENTERTEL Sp. z o.o. ul. Skierniewicka 10a-01-230 Warszawa
- 5 a/a 5337, 2984, 5774

Do wiadomości:

1. Główny Urząd Nadzoru Budowlanego do sprawy: DRS/ORZ/051/418/07
2. Stowarzyszenie Przeciwno Elektorokazeniom „ Prawo do życia” Pan Zbigniew Gelzok ul. Bracka 10a 44-251 Rybnik

